رسم‌انپذیری عدد پی و رسم‌پذیری راداکال دو

استاد: من حرفی ندارم. تازه باید پیوسته هم باشد. اگر روی مبنای اصل موضوعی گسستگی جلو بروی‌م، باز هم نمی‌شود. یعنی ببینی‌م عدد پی ما در جایی قرار می‌گیرد که آنجا نقطه عددی ندارید؛ اگر گسسته باشد، اما بنابر پیوستار چرا. ولی عدد پی رسم انپذیر است و مثل عدد رادیکال دو نیست. بشر نقطه رادیکال دو را با رسم روی محور نشان می‌دهد، اما پی، رسم انپذیر است. یعنی شما هر کاری کنید نمی‌توانید به بشر نشان دهید که این نقطه است. نه، رسم انپذیر است، محال است بتوانید در محور آن را نشان بدهید. بلکه در محور فقط می‌توانید از دو طرف، تا بی‌نهایت به آن نزدیک شوید. از طرف کثیر الاضلاع محیطی با کثیر الاضلاع محاطی به عدد پی نزدیک شوید؛ از طرفین، بی‌نهایت به آن نزدیک شوید. اما باز به آن نمی‌رسید، چون رسم انپذیر است. اینها با نگاه پیوستار قابل قبول است، ولی آن چه که عرض من است، این است: وقتی شما چنین عالمی را در نظر می‌گیرید، خود طبیعت را چه کار می‌کنید؟ جای طبیعت کجا است؟ یعنی آن چهاری که رقم دوم است، کجا است؟ این جای عالم است؟! فوقش شما می‌گویید با یک بی‌نهایت طرفینی عدد پی را جاسازی کردم، خُب طبیعی چهار را کجا جا دادی؟! وقتی می‌گویی‌م افلاطونگرائی ساده می‌شود، منظور ما این است که حتی وقتی به ذهن بچه نشان دادی و یک چهاری را در یک جای عالم گذاشتی، باز آن چهار، رقم دوم نیست، طبیعی چهار است که رقم دوم است. شما یک فردش را در اینجا می‌گذاری‌د.

شاگرد: با طبیعت فرق می‌کند.

استاد: احسنت، باز ذهنش به جایی می‌رود که می‌گویی آن چهار یک چیزی است که در این عالم داده هم می‌آید، من نگفتم محال است. بی‌نهایت فرض گرفتی‌د، آن را جا می‌دهی‌د، اما فردی از آن چهار را جا می‌دهی‌م. باز سؤالات ما جای خودش هست. و جالب این است که ذهن همه در آن مشترک است.

والحمد لله رب العالمین

بازبینی #3
ایجاد شده 27 مارس 2024 20:46:36 توسط ... .
به روزرسانی شده 5 فوریه 2025 16:13:29 توسط ... .